

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi zasądził od Towarzystwa (...) w W. na rzecz T. M. kwotę 4.915 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1811,70 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Kwota zasądzona stanowi dopłatę do odszkodowania z tytułu uszkodzenia należącego do powoda pojazdu marki A. (...) do już przyznanego i wypłaconego przez pozwanego odszkodowania w wysokości 3.685 złotych.

Apelację od tego wyroku wniosła strona pozwana skarżąc wyrok w całości i zarzucając naruszenie przepisu art. 227 kpc i art. 217 § 3 kpc poprzez bezzasadne oddalenie wniosków dowodowych strony pozwanej, zmierzających do ustalenia jaka była wartość samochodu A. (...) na dzień 13 listopada 2013 r. oraz w stanie uszkodzonym po zdarzeniu za pomocą cen osiągniętych przez ten konkretny pojazd, w dokonanej na 8 dni przed szkodą transakcji rynkowej oraz w ofercie nabycia pojazdu złożonej w toku likwidacji szkody, co stanowiło okoliczność istotna dla ustalenia wysokości szkody w tym samochodzie, a w konsekwencji oparcie ustaleń Sądu w zakresie wartości pojazdu przed i po szkodzie wyłącznie na opinii biegłego, która została wydana na podstawie uśrednionych danych o wartościach pojazdów danego rodzaju, a bez uwzględnienia cech indywidualnych konkretnego pojazdu, kształtujących jego wartość.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że Sąd niezasadnie oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków M. R. na okoliczność złożenia oferty zakupu uszkodzonego samochodu marki A. (...) oraz proponowanej ceny zakupu i P. B. na okoliczność ceny zakupu rzeczowego pojazdu przez powoda, jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W związku z tym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Łodzi-Widzewa w Łodzi pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest nie zasadna i podlega oddaleniu.

Zaskarżone orzeczenie należało uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego. Sąd odwoławczy w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je za własne uznając za zbędne powielanie ich w treści uzasadnienia. W zakresie tychże ustaleń najistotniejsze dotyczą wartości samochodu przed wypadkiem i wartością pozostałości, bowiem poza sporem było, że naprawa pojazdu przekroczy znacznie jego wartość, a zatem szkoda winna być zlikwidowana jako całkowita.

Zarzut apelacji sprowadza się do twierdzenia, że Sąd I instancji winien w tym zakresie przyjąć wartość samochodu zgodnie z ceną zakupu przez powoda oraz wartość pozostałości zgodnie z ceną zaoferowaną przez zainteresowanego kupnem wraka, a nie uśrednione wartości wynikające z opinii biegłego, w żaden sposób nie odzwierciedlającego indywidualnych cech wycenianego samochodu.

Z zarzutem tym Sąd Okręgowy nie zgadza się. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody, a odszkodowanie ma wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę. Uszczerbek ten istnieje od momentu wyrządzenia szkody do chwili wpłacenia przez zobowiązanego sumy pieniężnej odpowiadającej szkodzie, ustalonej w sposób przewidziany prawem. Likwidacja szkody jako całkowitej polega na zapłaceniu kwoty wyrównującej uszczerbek majątkowy wyrażający się różnicą pomiędzy wartością samochodu przed i po uszkodzeniu. Zasadnie uznał Sąd Rejonowy, że ustalenie tych wartości przy pomocy opinii biegłego do spraw techniki samochodowej, jest

prawidłowe i najbardziej zobiektywizowane. Okoliczność, za jaką kwotę powód nabył samochód oraz za jaką kwotę gotów byłby kupić pozostałości oferent, są w ocenie Sądu Okręgowego nieistotne, bowiem cena nabycia nie zawsze oddaje rzeczywistą wartość samochodu, zaś poszkodowany nie ma obowiązku sprzedać pozostałości samochodu po wypadku. Można tutaj przywołać na potwierdzenie takiego stanowiska wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 16 maja 2002 r. V CKN 1273/2000, dotyczący wprowadzenia likwidacji szkody poprzez naprawę samochodu, gdzie w tezie stwierdzono, że nie jest koniecznym warunkiem dochodzenia odszkodowania od ubezpieczyciela z tytułu kosztów naprawy uszkodzonego samochodu jego uprzednia naprawa lub wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 marca 2004 r. I ACa 32/2004, Wokanda 2005/6 str. 49, którego teza brzmi, że obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Szkodą w rozumieniu art. 361 § 2 kc jest różnica między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło to zdarzenie. Odszkodowanie ma zatem wyrównać uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia wyrządzonego szkodą. Orzeczenia te podkreślają, że ustalenie wysokości szkody w przypadku odpowiedzialności ubezpieczyciela za sprawcę szkody w ramach odpowiedzialności cywilnej odnosi się zawsze do wartości rynkowych, uśrednionych, a nie do ceny samochodu.

Dlatego oddalenie wniosków dowodowych pozwanego zmierzających do wykazania ceny nabycia samochodu i ceny zbycia pozostałości możliwej do osiągnięcia, jako nieprzydatnych dla rozstrzygnięcia sprawy należy ocenić jako prawidłowe i znajdujące oparcie w obowiązujących przepisach.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację pozwanego jako niezasadną i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 kpc.